

РАШЭННІ З'ЕЗДУ ПАРТЫ — У МАСЫ!

ПРАЛЕТАРЫН УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАТЛЕННЯ СІОУЗА ПІСЬМЕННИКАУ БССР

№ 16 (1342)

Серада, 25 лютага 1959 года

Цана 40 кап.

Насустрач выбарам

Міхась МАШАРА

Агітатар

Апускаяцца змрокі над калгасным сямом, а над вулжак шырокай зяне ясна святло.

Шумна ў клубе калгасным — там прадывбарчы сход. Аб мінулым, сучасным наш гаворыць народ.

На трыбуне настаўнік. Яго любіць калгас. Паважаны і слаўны агітатар у нас.

Аллае спае вельмі лезым ён і банкнам. Самым лепшым суседам у калгасе стаў нам.

Малады — з маладымі, са старымі — старымі: знае словы, якімі можа зрушыць мур.

Сёння ў клубе прамова, як струменьчык, пыве: — Выбарчы будзем зноў у Вярхоўны Савет.

Быццам сонца іскрыцца у крыніцы вясной, так любоў прамыніцца з яго вольнага.

Як гаворыць сардэчна ням пра партыю ён, што даў нам навечна самы мудры закон.

Як яна перамогу здзябала з удзім, як не знала зямлі і ў цяжкіх гад.

— Вось у нашым калгасе мы пайшлі ўгору. Расце іна — узнялася наша ўса Беларусь.

— Адыймі мы ад гора, ад істачы і бел — агітатар гаворыць — наш настаўнік-сусед.

Даль без межы надзіва, ні калгасных зор... Гага кіча Радзіма, на шырокі прастор!

З цікавай праграмай

Краснапольскі раённы Дом культуры накіраваў у калгас раёна агітатараў з дэсці самалейных артыстаў.

Праграма канцэрта агітатараў складалася з літаратурных і музычных твораў савецкіх пісьменнікаў і кампазітараў аб партыі, Радзіме, У. І. Леніне, Савецкай Канстытуцыі. У праграме значнае месца займалі вершы і байкі нашага камандыра ў дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР Кандрата Крапіва, а таксама беларускі і рускія народныя песні і танцы.

Агітатараў абслужыла сваімі канцэртнымі саўгасамі і калгасамі «Рассвет», «Новы шлях», імя Крупскай, імя Максіма Горкага, «Крэмль». Перад пачаткам канцэрта дакладчык першы сакратар райкома камсамола тав. Жарыкаў робіць даклад «Аб рашэнні XXI з'езду КПСС і задачах калгаснікаў». Агітатараў не абмяжоўвае пастаноўка канцэртаў. Яна аказвае практычную дапамогу сельскім культдзетустановам у афармленні клубаў і бібліятэк нагляднай агітацыяй і калектывам мастацкай самалейнасці.

Калгаснікі ўсюды цікава сустракаюць самалейных артыстаў.

А. ХРОМЧАНКА, інструктар Краснапольскага раённага Дома культуры.

Дастойны кандыдат

Марыя Іванаўна Цімафеева моўчкі перагортвае старонкі сшытка, дзе змешчаны водрукі аб рабоце клуба. Калі прачытаеш гэтыя запісы, дык адчуваеш удзячнасць людзей за змястоўныя лекцыі, цікавыя канферэнцыі чытачоў, даклады, літаратурныя вечары і гутаркі, якія сістэматычна наладжваюцца ў Негаральскім клубе. Пачынаеш аб гэтым гаварыць з загадчыцай клуба М. Цімафеевай, а яна, усміхаючыся, адказвае:

— Хіба мая тут заслуга? Зразумейце, што я магу адна зрабіць без арганізацыі?..

Песня і пастаянная сувязь з актывам — вось галоўнае ў рабоце сельскага клуба. Узць, напрыклад, складанне плана работы. Заецца, што тут асабіста — намяціць пункты, запісаў іх. Але іншая справа — ці задавальняе яны калгаснікаў. Вось тут і трэба дапамагчы актывістаў. Аднойчы, напрыклад, калі складалі план работы клуба, Анатоль Ціхановіч, рабочы вульблага заводу, прапанаваў правесці канферэнцыю па кнізе І. Шамякіна «Крыніцы», якая спадабалася многім чытачам. Прапанаваў рабочы падтрымаць ўсе актывісты сельскага клуба. Цяпер часта праходзіць у клубе абмеркаванне новых твораў беларускіх пісьменнікаў.

Апору на актыў і дапамагла Марыя Іванаўна дамагчыся поспеху ў працы. Калі год назаў у гуртках мастацка-самадзейнасці займалася толькі 40 чалавек, дык цяпер — у паўтара раза больш. За мінулы год калектыў выступаў перад шматлікімі гледачамі — калгаснікамі сельгасарцельскіх «Ленінскіх шляхоў», «Чырвоных сцягоў», «Беларусь», імя Леніна, рабочымі і служачымі вульблага заводу, насель-

ніцтвам многіх вёсак і рабочых пасёлкаў раёна. За мінулы год актывісты клуба прачыталі каля 60 лекцый і дакладаў.

Але, гаворачы пра шматлікіх памочнікаў Марыі Іванаўны, шельга не сказаць некалькіх пэўных слоў пра гэтаму простую жанчыну, якая сваё жыццё звязала з культурна-асветнай работай на вёсцы. Як бы ні была занята М. Цімафеева, яна знойдзе час, каб дапамагчы чалавеку добрым словам і парадамі.

Камсамольская арганізацыя калгаса «Чырвоны сцяг» вырашыла зрабіць на жыльблагадучай ферме чарвоны куток. За парадой сакратар камсамольскай арганізацыі Францішкі Паткевіч пайшоў да Марыі Іванаўны. Уважліва выслухала яна хлопца. Разам з бібліятэкарам клуба М. Цімафеевай накіравалася на ферму. Там яна распытвала даяра аб тым, што яны жадаюць працягнуць, якую паліграфію лекцыю або даклад. А назаўтра ў чарвоны куток былі дастаўлены кнігі.

Такіх прыкладаў можна прывесці шмат, і кожны з іх сведчыць: Марыя Іванаўна — чалавек, які заўсёды ідзе насустрач пажаданням людзей.

Рабочыя і служачыя Негаральскага вульблага заводу аднадушна вылучылі кандыдатам у дэпутаты Дзяржынскага раённага Савета дэпутатаў працоўных Марыю Іванаўну Цімафееву.

У дзяржаўныя органы ўлады ў нас выбіраюць дастойных людзей. Такой і з'яўляецца загадчыца Негаральскага сельскага клуба М. Цімафеева.

У. КУКСА.

Цесная сувязь з жыццём

Калі каму дэкладна пабываць у вёсцы Стральна Іванаўскага раёна, той убачыць прыгожы прасторны клуб, у якім заўсёды ўтульна, светла і цёпла. На вясельных ашчынах сюды кожны вечар праходзіць многа калгаснікаў сельгасарцельскай арцель «Шлях да камунізму». Да іх паступаюць кнігі, часопісы, газеты. А калі хто жадае агульняць у шпакі, дэманію шахматы, — калі дэка, і гэта можна.

Добра наладжана ў клубе работа гурткоў мастацкай самалейнасці. Часта адбываюцца тут рэпетыцыі харова, драматычнага і танцавальнага гуртка. Калектыў мастацка-самадзейнасці Стральнаўскага сельскага клуба ў мінулым годзе паставіў 35 канцэртаў для калгаснікаў, на якіх прысутнічала каля чатырох тысяч чалавек. У мастацкай самалейнасці актыву ўдзельнічаюць даяры-камсамольцы Ніна Перашчук, Валіяна Вайтовіч, палыводы Ніна Лева, Надзея Аксёнік і многія іншыя. З разнастайнай зместовай праграмай выступаюць стральнянскія спевакі, тансоры, дэкламатары.

Асабліва многа людзей прыходзіць у клуб у гэтыя дні. Завяваюцца ажыўленыя гутаркі аб выніках XXI з'езду партыі, аб планах калгаса на сямігодку.

Вялікую і разнастайную работу праводзіць актыв клубу пад кіраўніцтвам загадчыцы Волгі Лагодзіч. Актывісты часта прысутнічаюць на пасяджэннях прысяжнай арцель, на агульных сходах. Летас па іх ініцыятыве праведзены два вечары жыльблагадучай, на якіх перадавікі калгаса-даяры Таццяна Вайтовіч і Алксандра Сарыцава падзяліліся вопытам работы, расказалі, як дабіваюцца высокіх назаўчых малака. Выступілі таксама загадчыца фермы, свінаркі, пастухі.

Часта наладжваюцца ў клубе лек-

цыі і даклады на палітычныя і сельгасарцельскія тэмы, якія пэўна звязваюцца са справамі і жыццём арцель. У мінулым годзе былі, напрыклад, прачытаны лекцыі «Зробім кукурузу каралевай палёў», «Кукуруза — культура неабароннага агра-імпульсу» і іншыя. Трэба сказаць, што летас калгас дабіўся высокіх ураджаў кукурузы — кожны гектар даў на 650 цэнтнераў знойны мас.

Праводзіць актывісты клубу і антырэлігійную прапаганду. У мінулым годзе ў клубе і ў палыводчых брыгадах для калгаснікаў прачытаны лекцыі «Наука і рэлігія аб паходжанні чалавека», «Рэлігія з'яўляецца жанчыну», «Аб перададзеным рэлігійнай перажыткаў у савецкай арганізацыі». Аб тым, што антырэлігійная прапаганда з'яўляецца дэбійнай, сведчаць факты: летас у рэлігійны святы ўсе калгаснікі дружна выходзілі на ўборку ўраджаю і на іншыя работы, значна зменшылася колькасць людзей, якія ходзіць у царку.

Цяпер сельскі клуб актыву ўдзельнічае ў падрыхтоўцы да выбараў у Вярхоўны Савет БССР і мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных.

У адным з пакояў клуба ўстаў наведальнік прынятае стэндзі, на якіх змешчаны абавязальнасці калгаса ў новай сямігодцы. Тут заўсёды многа калгаснікаў. Яны вядуць ажыўленую гаворку пра тое, як дасягнуць высокіх ураджаў, якім шляхам заваяваць новыя поспехі ў жыльблагадучай.

— Мы імкнемся так праводзіць агітацыяна-масавую работу, — гаворыць загадчыца клуба Волга Лагодзіч, — каб яна саадзіяла выкананню сямігодковага плана калгаса, каб рашэнні XXI з'езду Камуністычнай партыі былі выкананы дэtermino-

ва.

У. ХАДАНАУ.

На здымку: плакат мастака М. Шастанова.

Добрая справа — добрая слава

Таіса Клімко крэху больш 20 гадоў. Яе біяграфія самая звычайная. Як і тысячы іншых дзяўчат, яна хадзіла ў школу, спачатку насяліла індустрыяльнае гальштук, а потым з вялікай радасцю і хваляваннем атрымала камсамольскі білет. Усё лета 1955 года, пасля заканчэння дзесяцігодкі, Таіса працавала ў родным калгасе. А ўвосень яе выкілілі ў райком камсамола. Там ёй прапанаваў пайсці працаваць загадчыца Святкоўшчынскай сельскай бібліятэкі. Што яна спраціва з гэтай работай, у райкоме не сумняваліся і абсалі заўсёды дапамагчы. Тое ж сказала і ў райсним адрэсе культуры.

Кнігі Таіса любіла яшчэ з дзіцячых гадоў. Яны былі для яе лепшымі сябрамі і даручыкамі. І вось Таіса ў Святкоўшчынскай сельскай бібліятэцы. Яна беражліва і акуратна расставіла кнігі, наладзіла парадак, якім не вельмі вызначалася бібліятэка пры папярэднім загадчыку. Раёй тут наглядная ашчына не афармлялася не вёўся ўлік лішняга фонду, а пра бібліятэку апрапоўку кніг дык і гаварыць не прыходзілася. Таіса праца было пачынаць усё спачатку.

Праз месяц — два Таіса навала парадак, апрацавала кнігі, завала каталаг. Заецца усё — толькі працуй. Але калгаснікі не ішлі ў бібліятэку. І тады Таіса сама пайшла да іх. У калгасе Таісу вельмі добра. Вось чаму яе уважліва слухалі, калі ў час пераходу Таіса прыходзіла ў брыгаду і чытала газетны кнігу, праводзіла гутарку. Знайшла яна агульнае і з моладдзю. Калі раёй хлопцы і дзяўчаты скупаць не хацелі пра мастацкую самалейнасць, дык цяпер кожны вечар у клубе пачалі размушчаць новыя песні, танцы. А праз некаторы час адбыўся першы канцэрт. І хопце вядола, што выступілі высокаваартыя артысты, але клуб быў перапоўнены. Мабыць таму так хвалявалася Таіса, калі аб'яўляла першы нумар праграмы. Поспех быў добрым. Але Таіса на гэтым не супакоілася. Трэба было працаваць як

ніколі, бо яна ж была камсамольскім ваджком, агітатарам.

Як многа дзяўраць Таіса калгаснікі. А калі дзяўраць, дык дзяўраць праўдашч. Бібліятэкар — гэта той жа настаўнік, з той толькі розніцай, што настаўнік мае справу з вучнямі, якія маладзевыя за яго, а тут трэба вучыць і тых, хто старэйшы за іх. Яны ідуць да яе па дапамогу і параду, з радасцю і крэмліва. Ідуць як да блізкага таварыша і друга, ідуць таму, што вераць і дзяўраюць ёй.

Шмат работы ў маладога антузіста. Але праду кажуць, што ад работы чалавек толькі прыгажэе. У 1957 г. Святкоўшчынскай сельскай бібліятэка была наведзена абсалёванна агітацыя работ культурна-асветных устаноў. Яе прызналі лепшай у вобласці і прамыялі патафонам. А Таісу ўзнагародзілі Грамотай Гродзенскага абласнога ўрадаўскага культуры і Гродзенскага абкома ЛКСМБ.

Не скораўіцца дзяўра Таіса, што бібліятэку мала наведваюць калгаснікі. Сёння тут больш 400 чытачоў. Ад бібліятэкі прадуоць дзве перасоўкі, паслугамі якіх карыстаюцца яшчэ каля 200 чытачоў. «Давесці кнігу да кожнага калгасніка дзяра» — стаіць пяер задача перад кожным бібліятэкарам рэспублікі. І Таіса паспяхова справілася з гэтай задачай.

Далёка ідзе слава аб Святкоўшчынскай сельскай бібліятэцы, аб калектыве мастацкай самалейнасці, які толькі за мінулы год даў больш 20 канцэртаў. Не зарасне, не заепацца снемгам спяжынка да Святкоўшчынскай бібліятэкі. Бібліятэка стала сапраўдным асяродкам распаўсюджвання ведаў і культуры на вёсцы.

У. КУЗЬМЯНКОУ.

Калгас «Новае жыццё», Калозьшчынскі раён.

Савецкая краіна ўступіла ў пала-су разгорнутага будаўніцтва камуністычнага грамадства, праграма якога зацверджана XXI з'ездам КПСС. Маштабы сямігодкі захвалюць сваёй грандыёзнасцю, сваім нябачаным размахам. Нашым сучаснікам выпадзе вялікі гонар выканаць гэтыя найвялікшыя планы роднай партыі.

Пераможна крочыць па нашай неабсяжнай краіне першы год новай сямігодкі. Яго адметныя рысы — небывалы палітычны і працоўны ўздым усіх савецкіх людзей. На шматлікіх сходах працоўныя горада і вёскі бярць канкрэтныя абавязальнасці — дэterminoва выканаць план першага года сямігодкі. Многія прадпрыемствы, калгасы і саўгасы, падлічышы свае матчыасці, бярдуць сацыялістычныя абавязальнасці ажыццявіць сямігодковы план за чатыры і пяць год.

З невывараных крыніц народнага жыцця нараджаюцца выдатныя ініцыятывы — працаваць, апрадэжавачы час, працаваць так, каб хутчэй наблізіць светлую будучыню сваёй любімай Радзімы — камунізм.

У арганізацыі ўсепароднай барацьбы за паспяховае выкананне нашых велічынных планаў выключная роля належыць ідэальнай рабоце. Задача заключачца ў тым, каб даясці да свядомасці кожнага рабочага і калгасніка, служачага і студэнта, кожнага савецкага грамадзяніна лічыць, палажаны сямігодковага плана. Калі кожны грамадзянін нашай дзяржавы будзе добра ведаць, за што ён павінен змагацца, ясна ўявіць сабе перспектывы, заўрадуць дзень савецкай Айчыны, тады ён будзе працаваць удвая — удвая лепш, чым працаваў раней.

Многія тысячы агітатараў, лектараў, прапагандыстаў рушылі сёння ў народ. Адна мэта ў іх, адно жаданне — дадодва, жыць і ярка раскрасіць перад працоўнымі горада і вёскі ўсё велікі і грандыёзнасць сямігодковага плана, тры светлыя перспектывы і магчымасці, якія адкрываюцца перад народам на шляху разгорнутага будаўніцтва камуністычнага грамадства.

Важна так вёсці прапаганду раённай з'езду, каб кожны калгас, саўгас, МТС і РТС, каб кожны фабрычаны, заводскі калектыў правільна вызначыў той рубж, які трэба ўзяць, яму за сямігодку, і намяціць шляхі, якія будуць спрымаць паспяховаму выкананню паставленай мэты. Гэта яшчэ і яшчэ раз вымагае ад нас вёсці масава-палітычную работу ў масах выключна канкрэтна, па дэдаловому.

«Неабходна» — гаворыцца ў рэзалюцыі XXI з'езду КПСС, — даясці да свядомасці ўсіх працоўных заддзі планам, арганізаваць і накіраваць наагані кожнага калектыву на іх выкананне, рашуча выкарачыць недахопы, перададзеныя цяжкасці, якія сустракаюцца ў рабоце...

Заключачца да выканання планаў камуністычнага будаўніцтва, партыйныя арганізацыі, прапагандасты і агітатары павінны ў яснай і даходлівай форме растлумачыць, што такое камунізм, якія вялікія дзяўрацы нясе ён людзям, усючэна пахтрымліваць і развіваць камуністычныя формы працы. Арганізатарскі і выхавальны дзейнасць партыі, усё сродкі і ідэалагічнай работы павінны садзейнічаць паспяховаму вырашэнню задач камуністычнага будаўніцтва.

У выкананні гэтай задачы важная роля належыць дзельцам літаратуры, навуцы, мастацтва, работнікам культурна-асветных устаноў. Партыя і ўрад істэмна клопяюцца аб тым, каб культдзетустановам былі сапраўднымі арганізаванымі цэнтрамі вёсці культуруна-масавую работу ў горадах і на вёсцы. У рэспубліцы прадуе шырока разгалінаваная сетка культдзетустаноў: звыш 20 тысяч сельскіх бібліятэк, каля 10 тысяч клубоў, дамоў і палацаў культуры!

Кожны клуб і Дом культуры, бібліятэка, хата-чытальня, чырвоны куток могуць і павінны змястоўна і цікава прапагандаваць рашэнні з'езду партыі. Тут і прыгожыя, маляўнічыя наглядная агітацыя, лекцыі і даклады, цікавыя тэматычныя вечары, канцэрты мастацкай самалейнасці і

У адзіным імкненні

У кожным цэху, у кожным кутку Магілёўскага заводу штучнага валакна сёння пачуць поўныя вядомага роздому гутаркі пра цудоўныя перспектывы разгорнутага будаўніцтва камунізму ў нашай краіне, якія адкрывае новая сямігодка.

Чытаеш рашэнні XXI з'езду партыі, удумваешся ў іх і нібыта ўзыходзіш на высокую гару, з якой адкрываюцца сонечна-светлыя даяглядзі. І жыць хочацца больш, і дыхаць хочацца глыбей, на поўныя грудзі, — гаворыць каваль механічнага цеха В. Чаравухін.

Заецца і пуньсе заводу ў гэтыя дні стаў больш частым і імклівым, і людзі памаладзеці. Стары майстар вытворчасці штучнага валакна У. Заватскі збіраецца пайсці на пенсію, але захваліўшыся веліччу сямігодковага плана, вырашыў пачакаць з адпачынкам. Ён хоча ўкладзі часцінку сваёй працы ў дзяйсненне гэтага плана, хоча быць не толькі сведкам, але і актывным удзельнікам дзельнага росту і развіцця роднага прадпрыемства.

А перспектывы заводу ў новым сямігодкі надалей багатыя. Ужо праз тры гады ён будзе выпускаць прадукцыю амаль у два разы больш чым цяпер. Уступіць у строй трэцяя чарга прадпрыемства. На рабочым

выступленні майстроў нашай сцэны, сустрачы з даягатамі XXI з'езду КПСС, з наватарамі і рацыяналізатарамі вытворчасці. Усяго не пералічыш. Калі ўкладваць у гэтую справу ўсю душу, шукаць новыя формы работы, дык жывоў крыніцай заўе работа нашых устаноў культуры.

Мы ўжо маем нямала прыкладаў, калі работнікі культдзетустаноў актыўна ўключыліся ў гэтую пачасную выкасардую справу. У Стральнянскім сельскім клубе Іванаўскага раёна, Негаральскім — Дзяржынскага, Вабоўіцкім — Гомельскага раёна абноўлена наглядная агітацыя, наладжваюцца цікавыя лекцыі і вечары. Лоўзунгі і плакаты, дыяграмы і фотамантажы, насенныя друк расказваюць аб велічынм сямігодковым плане Савецкай краіны, аб плане на сямігодку калгасаў, у якіх прадуоць гэтыя устаноў культуры.

Цудоўны рух нарадзіўся ў нашы дні — дзсяткі тысяч рабочых і калгаснікаў змагаюцца за права называцца брыгадзі камуністычнай працы. А наядуна з'явілася новая выдатная ініцыятыва — перадаваць рабочыя змагаюцца за права называцца ўдзельнікам камуністычнай працы.

Калі работнік культуры будзе даяваць сваю работу ў цеснай сувязі з жыццём, ён не пройдзе міма гэтых хвалючых падзей. Так з'явіцца ў плане работы заводскага клуба вечар удзельнікам камуністычнай працы, а ў сельскім клубе будуць да позняй пачынае спрачання і абмяркоўваць пытанне: якім павінен быць чалавек камуністычнага грамадства.

Важна адно, каб работа устаноў культуры дапамагла народу ў яго культурным і ідэальным росце, каб кожныя мерапрыемства, якое праводзіцца ў клубе ці бібліятэцы, раскрасіла велікі задч, што стаіць перад савецкім народам, нахваліла людзей на новыя працоўныя поспехі, дапамагла партыі ў камуністычным выхаванні працоўных.

На старонках нашай газеты ядаўна выступаў сакратар Гомельскага райкома партыі тав. Каргін. Ён слухна крытыкаваў беларускіх выдавецтваў і Сава мастакоў за тое, што яны абыхацца ставяцца да працы сельскіх устаноў культуры. Няма ў нас яркіх, маляўнічых плакатаў, і калі яны будуць — нявядома. Невываротлівасць нашых выдавецтваў і Сава мастакоў у гэтай справе асабліва недаравальна.

Дзяржаўнае выдавецтва БССР павінна пашырыць выданне плакатаў, наглядных дамажонікаў, тэматычных альбомаў, якія б адлюстроўвалі наш рух да камунізму.

Асаблівае значэнне набывае пяер лекцыяна прапаганда. Таварыства па распаўсюджванню палітычных і навуковых ведаў і яго аддзяленні ў абласцах і раёнах абавязаны разгарнуць пяер шырокую прапаганду сямігодковага плана. З Мінска ў вобласці і раёны выехалі першыя групы кваліфікаваных лектараў. Трэба паклапаціцца, каб яны выступалі не толькі ў гарадах і раённых цэнтрах, але і ў вёсках, саўгасгах, на прадпрыемствах. Неабходна прыняць усё захадзі, каб ажыцвілі сваю дзейнасць сельскія групы лектараў, каб яны атрымалі кваліфікаваную дапамогу і інструктаж.

Правядзенне лекцыяў аб поспехах нашай Радзімы за гады Савецкай улады, аб сямігодковым плане — гэта не кампанія, а штодзённая работа ў масах. Кожную такую лекцыю трэба старанна рыхтаваць, цесна звязваючы яе з задачамі таго прадпрыемства або калгаса, дзе выступае лектар.

Многае могуць і павінны рабіць на прапагандае сямігодковага плана работнікі кінахронікі. Якія захваліўшыся сюжэты для часопісаў і для дакументальных фільмаў могуць даяць гераічныя працоўныя будні нашага народа, дасягненні вучоных, наватары вытворчасці і перадавікі сельскай гаспадаркі. Не выкарачваюцца яшчэ ўсіх сваіх вялікіх магчымасцей і прапагандае рашэнні з'езду партыі і телебачэнне.

Ідзі гістарычнага з'езду партыі — у масы! Над гэтым цыпер з нахвненнем працуюць дзяткі літаратуры, мастацтва, навуцы, шматлікая армія работнікаў культдзетустаноў.

сходзе ў прадзільным цэху нам даядлося пачуць вельмі пераканальныя лічы. Каб атрымаць столькі натуральнага валакна, колькі будзе даваць за год штучнага шэфку трэцяя чарга заводу, спатрэбілася б пасецы 60 тысяч гектараў ільну або гадаваліць шэсць мільянаў авечак. Перад цудоўнымі даясненнімі сучаснай айчынай хімічнай прамысловасці бляднее фантазія самага дасціпага казачніка.

У брыгадах камуністычнай працы мы бачым адлюстраванне заўтрашняга дня. На заводзе штучнага валакна звыш 20 брыгад змагаюцца за тое, каб заваяваць ганаровае права называцца брыгадзі камуністычнай працы. На іх раўняцца ўсёя вялікі заводскі калектыў. Дзвіз: працаваць, жыць і вучыцца па-камуністычнаму становіцца бліжэй кожнаму рабочаму прадпрыемства. І неадрама з трыбуны рабочага сходу, прысвечанага вынікам XXI з'езду партыі, прадзільшчыца Вера Кашчакова а унаўвечнае заявіла:

— Пройдзе два — тры гады, і ўвесь наш завод стане дружным, згуртаваным калектывам камуністычнай працы.

Янка ТАРАСАУ.

КАНДЫДАТЫ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР

